Poštnina plačana v gotovini

Sped. in abbon. postale - II Gruppo

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA : 34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel 3177
PODUREDNIŠTVO : 34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L. 1.250
Letna naročnina . . . . . L. 2.500
Letna inozemstvo . . . . . L. 3.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XX. - Štev. 9 | Gorica - četrtek, 29. febr. 1968 - Trst | Posamezna številka L 50

Zborovanje italijanskih škofov

V Rimu so pretekli teden zborovali italijanski škofje. Zbrali so se že sedaj, da so se izmaknili zasedanju, ki bi moralo biti v času pred volitvami.

Na plenarnem zborovanju italijanskih škofov, ki jih je bilo 250, in je trajalo pet dni od 19. do 24. februarja v Vatikanu, so bili prvič navzoči tudi duhovniki in laiki, okrog 60 po številu. Kardinal Urbani je v zaključnem govoru napovedal, da bodo v kratkem objavljeni trije dokumenti: o družini in o kvarnosti razporoke, o škodljivosti pornografije in o duhovništvu (ko bo znova poudarjena obveznost celibata).

Glavno pozornost so škofje posvetili zadevi, kako bi v Italiji dosegli čim večje sodelovanje med škofi, duhovniki in laiki. To je težka zadeva, ker so potrebe velike in ni še dovolj jasnosti o teh potrebah in o nevarnostih, katerim je izpostavljeno javno katoliško delo. Še težje je pa najti rešitev za vse težave, ki se vedno znova pojavljajo.

Pri zborovanju je govorilo več laikov, ki so skušali v vsej jasnosti pokazati smernice za plodno sodelovanje v Cerkvi. Marsikdo je pa ob robu zasedanja potožil, da sta še premalo prišla do izraza koncilsko dejstvo in trditev, da so laiki res božje ljudstvo.

Podrobno delo pri zasedanju je opravljalo osem komisij, in sicer: duhovnost laikov, laiki kot pomoč pri dušnem pastirstvu, povezava med organizacijami, ital. Katoliška akcija, dušno pastirstvo in kultura, delavski svet, družina, mladina.

KATOLIČANI IN VOLITVE

Tisti, ki so pričakovali, da bo cerkvena hierarhija v pokoncilski dobi zavzela do volitev neopredeljeno stališče in prepustila vesti vernikov, za koga glasovati, so bili presenečeni nad izredno odločnim stališčem, ki ga je zavzel predsednik italijanske škofovske konference kardinal Urbani glede potrebe enotnosti italijanskih katoličanov pri prihodnjih volitvah in zavrnitev vsakega poskusa uvedbe razporoke.

V zvezi s pozivom stalne škofovske konference, naj vsi verniki politično enotno nastopajo, z drugo besedo, podprejo kandidate Krščanske demokracije, in ki je zbudilo presenečenje ter negodovanje v nekaterih laičnih katoliških krogih, je kardinal Urbani dejal, da »je dolžnost škofov bedeti nad vsako pobudo, ki jo izvajajo katoličani ali ima katoliško obeležje, poskrbeti za pravilnost gledanja in tudi obsoditi, če je treba, ne sicer oseb, pač pa zablode. V tem oziru ni dopustno nobeno omahovanje ali samovoljno tolmačenje.« Treba je priznati: od časov papeža Pija XII. ni bilo slišati iz ust visokega italijanskega klera tako odločnih besed.

Izgleda pa, da so italijanski politični krogi s takim stališčem višje italijanske hierarhije že računali in da jih ni presenetilo. V tem oziru je značilna brzojavka predsednika republike Saragata, ki se prišteva v laicistični krog, v kateri kot odgovor na pozdravno brzojavko, ki mu jo je bil s škofovskega zborovanja poslal kardinal Urbani ,izraža »trdno prepričanje, da predstavlja čedalje večje uveljavljanje krščanskih vrednot osnovni pogoj za utrditev italijanskih svobodnih ustanov ter za moralni in socialni napredek italijanskega ljudstva«.

General s težko odgovornostjo

Ko je general William Childs Westmoreland na spomlad leta 1964 postal poveljnik 25.000 severnoameriških vojakov v Južnem Vietnamu, gotovo ni slutil, da ga bodo dogodki zapletli v totalno vojno z dostikrat nevidnim in zvitim nasprotnikom, ki ga je te dni povrh presenetil z neprijetno ofenzivo in potisnil v obrambo, iz katere še ni našel izhoda. Generalu, ki so ga bralci ameriške revije »Time« izbrali za »človeka leta 1965« in je postal malodane že narodni heroj, spodrsljaj take vrste, da vietnamski gverilci za šest ur zasedejo kot trdnjavo zidano ameriško veleposlaništvo v Saigonu, gotovo to ni v čast; ni čuda, da se v ameriški javnosti že govori, da so mu dnevi šteti in da ga bo predsednik Johnson odpoklical.

General Westmoreland ima zdaj 54 let, njegov nasprotnik general Giap pa 56. Med drugo svetovno vojno ga najdemo kot topničarskega kapetana v Sev. Afriki; na Koreji se je prelevil iz topničarja v padalca ter v tej stroki dosegel z 42 leti kot najmlajši častnik generalski položaj. Pravijo, da mu manjka taktične in strateške domišljije. Do vojakov je silno strog. Na Koreji se je npr. proslavil po svoji špartanski vzgoji. Vojaki so morali vstajati ob petih, nato so v polni bojni opremi tekali tri kilometre, zatem pa se okopali v ledeni vodi. Da se ne bi v premirju pomehkužili, so morali biti ves dan zaposleni s kopanjem in gradnjo utrdb, po večerji pa so imeli še dve uri in pol telovadbe.

Svojo službo smatra kot delo za svobodo. »Imam se za misijonarja svobode, zato sovražim komunizem, ki ga vietnamski partizani nosijo v sebi. Nikdar ne bodo zmagali!« Morda ga bo pokopal ravno ta preveliki optimizem, kajti prav v teh dneh mu ameriška javnost očita, da je zavestno prikrival dejanski položaj v Vietnamu ter z blestečimi izjavami podprl one, ki so zagovarjali stopnjevanje vojne. S tem pa je že postal soodgovoren za politične sklepe, ki jih je Washington do sedaj sprejel. Prav to pa bo za njegovo vojaško kariero usodno.

V zadnjih dneh je njegov ugled zopet malce zrastel, ko je njegovim četam po 25 dnevih zagrizenega odpora uspelo zasesti trdnjavo v bivši cesarski prestolnici Hue, ki so jo držali vietnamski partizani vse od začetka prve ofenzive. Osvojitev trdnjave je stala Američane 119 mrtvih in 961 ranjenih; domače čete so utrpele 363 mrtvih in 1242 ranjenih. Na strani komunističnih napadalcev je padlo 4173 gverilcev. Po končani bitki za Hue se je sedaj vsa pozornost ameriških vojaških krogov obrnila na oblegano postojanko Khe Sanh, ki zaenkrat uspešno, čeprav s precejšnjimi izgubami, zavrača vse rdeče napade. Velika težava je za ameriške branilce v tem, da lahko prejemajo pomoč le iz zraka, kar je večkrat nemogoče, ker je pristajalna steza neprestano pod ognjem topov in možnarjev ter zato skoraj vedno neuporabna.

Manjšina brez pravic

Bolgarija je sicer uradno socialistična država in bi morala biti zato prežeta z internacionalističnim duhom ter zato tudi s strpnostjo do manjšin, ki živijo v območju države. Toda prav v Bolgariji smo zadnje čase priča nenavadnemu vzponu nacionalizma, ki se izživlja v proslavljanju Velike Bolgarije in v zatiranju makedonske manjšine.

Velika Bolgarija je bila ustvarjena leta 1868 v sanstefanskem miru, ki je bil po porazu Turkov s strani Rusije prisodil novoustanovljeni Bolgariji tudi vso Makedonijo vse do Albanije ter pirotski okraj do Niša v Srbiji. Toda ta politična tvorba zaradi nemško-avstrijskega odpora ni nikdar zaživela. Bolgarom je ostal nanjo le spomin, ki ga letos ob stoletnici omenjenega miru slovesno obhajajo, istočasno pa se izživljajo v gonji zoper Jugoslavijo, da si je priključila Makedonijo, ki da spada pod Bolgarijo, saj da Makedoncev ni, temveč da so le Bolgari s svojim dialektom.

Ob popisu leta 1956 je štela Bolgarija 7.613.709 prebivalcev. Od teh je bilo Bolgarov 6.506.541, Makedoncev 187.789, drugih narodnosti 919.389.

Zadnji popis prebivalstva je pa bil od 1. do 12. decembra 1965. To štetje je našlo živih le še 8750 Makedoncev. Kam je torej v devetih letih izginilo ostalih 179.039 državljanov, katere so še leta 1956 smatrali za Makedonce? Odgovor na to skrivnostno izginotje daje metoda popisa samega.

Pred popisom se je po makedonskih naseljih izvrševala masovna akcija prepričevanja, da je neprimerno v času, ko Bolgarija gradi socializem, zastavljati narodnostna vprašanja. Partija je učitelje opozorila, da bodo izgubili službo, če se izjavijo za Makedonce. Konec šolskega leta 1964/65 so vsem učencem in dijakom vpisali v spričevala, da so Bolgari. Pri samem popisu so bile na polah navedene vse narodnosti, ki v Bolgariji žive, razen makedonske. Tisti, ki so se kljub temu izjavili za Makedonce, so bili nato kaznovani: odrasli so izgubili službo, otrokom zavednih staršev so pa odvzeli štipendije in možnost za šolanje. Ljudi, ki so bili zavedni Makedonci, so med popisom nadzorovali, da ne bi vplivali na druge. Tako postane razumljivo, kako se je v kratkem času moglo 179.039 Makedoncev »pretopiti« v Bolgare.

Cilj take popisne politike je bil dokazati, da v Bolgariji Makedoncev ni in da jim zato ne pritičejo nobene narodnostne pravice. O šolah v makedonskem jeziku seveda ni govora, saj če ni Makedoncev, temveč so vsi Bolgari. tudi take šole niso potrebne. Oblasti gredo tako daleč, da prebivalstvu plenijo gramofonske plošče z makedonskimi ljudskimi pesmimi ter knjige v makedonskem jeziku.

Zelo žalostne so tudi gospodarske razmere v bolgarski Makedoniji. Leta 1946 sta Tito in bolgarski komunistični voditelj Dimitrov podpisala na Bledu listino o združitvi Jugoslavije in Bolgarije v južnoslovansko federacijo. Po tej listini naj bi tudi bolgarski del Makedonije prešel v območje makedonske ljudske republike. Stalin je sicer nameravano federacijo preprečil, a bolgarska vlada, ki je dolgo časa računala ,da bodo v bodočnosti enkrat kraji z makedonsko manjšino vključeni v enotno Makedonijo, ni dolgo vrsto let ničesar storila za gospodarski dvig spornega območja. Še danes je bolgarska Makedonija najbolj zaostali del Bolgarije.

Tako stojimo pred žalostnim dejstvom, da živi v socialistični državi, ki se sklicuje na Lenina in duh mednarodnega bratstva, v brezpravnosti in zatiranju močna narodnostna manjšina, pri čemer večinska komunistična partija vodi neprikrito in nasilno raznarodovalno in šovinistično politiko.

ZADNJI DNEVI italijanskega parlamenta

Italija ima tak parlamentarni red, da neki zakonski predlog, ki ni bil izglasovan v teku zakonodajne dobe, z njenim iztekom propade; če še obstaja volja za to, je treba v novoizvoljenem parlamentu ves postopek začeti znova.

Morova vlada levega centra, ki je vodila italijansko državo zadnjih pet let, je po premnogih programskih izjavah, dolgih pogajanjih med strankami vladne koalicije, spretnim taktiziranjem in številnih kompromisih pripeljala uspešno pod streho le peščico zakonov. Ko že z urbanistično, upravno, davčno, šolsko in drugimi reformami ni bilo nič, je hotela uveljaviti vsaj zakon o volitvah v deželne skupščine in o reformi univerz.

Prvi od omenjenih zakonov, ki predstavlja začetni korak na poti k novi upravni razdelitvi Italije, je bil tako v parlamentu kot v senatu sprejet po izredno dolgi debati, ki je posekala vse rekorde v italijanski parlamentarni zgodovini; samo v senatu so tako liberalci kot neofašisti predložili več kot pet tisoč popravkov, ki jih je morala vladna večina (tokrat tudi ob podpori komunistov) po vrsti obdelati ali zavreči, preden je bil zakon sprejet.

Vlada si je tudi zelo prizadevala in ji je bilo mnogo na tem, da bi bil zakon o univerzah sprejet še v tej zakonodajni dobi. Novi zakon, ki po splošnem mnenju sicer ne bi rešil zadovoljivo problemov visokega šolstva, pa bi vendar z druge strani pričal o zavzetosti in prizadevnosti vlade na vzgojnem področju, je bil v razpravi že od lanskega leta. Akademiki, ki jih je v Italiji več kot 400.000, so s svoje strani hoteli sprejem zakona izsiliti z burnimi nastopi in zasedbo fakultet. Najbolj so razgrajali v Rimu in Turinu, nemiri pa so bili tudi v Neaplju, Lecceju, Perugi, Padovi, Paviji in v Trentu. Toda kljub vsemu razpravljanju in študentovskih protestih je zakon obvisel v zraku. Z malo dobre volje in s pomočjo komunistov bi bil morda še pravočasno sprejet, a vladnim strankam bi hodilo vse prej kot prav, če bi se ga komunisti posluževali v svoje volilne namene.

Drugi dogodek, ki je tudi zavrl redno delo parlamenta, je pa bila afera z italijansko protivohunsko vojaško službo SIFAR. V tej časovni stiski je padel predlog, naj bi volilna kampanja namesto običajnih sedemdesetih trajala le petdeset dni. Parlament bi tako pridobil tri tedne, v katerih naj bi sprejel nekatere zakone, ki so vladni večini zelo potrebni v podkrepitev njene dejavnosti. Tudi bi skrajšana volilna borba pomenila prihranek na času, razmetavanju denarja in na človeških naporih, ki so zvezani z volilno propagando.

Toda tudi ta predlog se je izgubil kot že mnogo drugih v ušesih poslancev in tako se sedaj zdi, da bo 8. marca zadnje zasedanje obeh zbornic, 11. marca pa naj bi predsednik republike Saragat parlament in senat razpustil ter razpisal nove volitve. Te naj bi se vršile 19. maja.

Razgibano politično vzdušje v Trstu

V soboto, 24. februarja je bila v Trstu seja širšega odbora Slovenske katoliške skupnosti. Bila je posvečena v glavnem pripravam za občni zbor, ki bo v nedeljo, 3. marca ob 16. uri popoldne. Za ta občni zbor vlada precejšnje zanimanje. Po splošnem mnenju ne gre samo za izpolnitev pravil, ki predpisujejo občni zbor ter obnovitev strankinih organov, ampak tudi za splošno poživitev političnega dela te organizacije slovenskih katoličanov. Od tega je pričakovati pozitivni odmev v Slovenski skupnosti, ki stoji pred skorajšnjimi političnimi in deželnimi volitvami.

Nekatere stranke se že živahno pripravljajo na deželne volitve. Najbrž ne bodo isti dan kakor parlamentarne, ampak teden ali štirinajst dni kasneje. Oboje bodo verjetno v maju. Manj dela, izgube časa in stroškov bi bilo, če bi bile isti dan. Glede izidov deželnih volitev ne pričakujejo bistvenih sprememb, niso pa izključena kakšna presenečenja. Slovenci bomo morali zelo paziti, da nam ne odvzamejo svetovalskega mesta indipendentisti, ki sicer nimajo privlačnega programa in politične perspektive. Oni živijo najbolj od nezadovoljstva z drugimi italijanskimi strankami. Tako so pri zadnjih tržaških občinskih volitvah nabrali 12 tisoč glasov. Po mestu je slišati, da Italijanska komunistična partija ne bo več kandidirala v deželni svet dr. Šiškoviča, ampak nekoga drugega, najbrž sedanjega dolinskega župana Lovriho. Iz socialistične stranke je izstopil svetovalec Bisol, ki baje namerava kandidirati na republikanski listi v Pordenonu. Krščanska demokracija pa bo morala braniti število svojih svetovalcev pred furlanskimi avtonomisti, ki bodo po Furlaniji postavili lastne kandidate, ker pravijo, da je sedanja deželna uprava premalo naredila za Furlanijo. Kakor vemo, gre v Furlanijo več denarja, kakor je tam pobranih davkov, kar pomeni, da Tržačani in verjetno tudi Goričani moramo precej krepko skrbeti za nerazvite furlanske kraje (pri čemer odpade zelo malo na Beneško Slovenijo). Furlanski avtonomisti zahtevajo še več. Politično pa menda niso nenaklonjeni do Slovencev.

V Trstu leva sredina precej točno izpolnjuje obveznosti, ki jih je sprejela do Slovenske skupnosti. Zanimivo je, da je zelo molčeče tržaško glasilo Italijanske komunistične partije »Delo«. Tako na primer popolnoma molči o predzadnji seji tržaškega občinskega sveta, na kateri so sprejeli proračun in so z opozicijo zapustili sejo tudi komunistični svetovalci takrat, ko je bilo na vrsti glasovanje o poimenovanju ulic po Slovencih in o ustanovitvi slovenskega prevajalskega urada na tržaški občini. Kakor znano, je sprejem obeh točk zahtevala Slovenska skupnost. Ko je bila na vrsti važna zahteva za Slovence, so komunisti zapustili sejno dvorano in se zdaj torej ne morejo hvaliti, da imajo pri tej stvari kaj zasluge. Sklep bi bil sprejet sicer tudi brez njihovih glasov, toda če bi glasovali zanj, bi se lahko vsaj krasili s pavovim perjem, zdaj pa še tega ne morejo.

Zakonski osnutek za naše šole

Belcijev in Bressanijev osnutek, ki predvideva ustanovitev enega šolskega nadzorništva in šest didaktičnih ravnateljstev za vse osnovne šole na Tržaškem in Goriškem (5 za Trst in 1 za Gorico), je prešel v poslansko komisijo za šolstvo, ki ga bo obravnavala na zakonodajni stopnji. Zakonski osnutek je pomanjkljiv in ne zadovoljuje Slovencev, v kolikor sta potrebni na Goriškem dve didaktični ravnateljstvi, eno nadzorništvo pa naj bo za Tržaško in eno za Goriško. Zato je pisanje »Novic« AGI Tiskovne agencije Italia z dne 16. februarja letos, da »bo novi zakonski predlog gotovo naletel na ugoden sprejem pri slovenski manjšini na Tržaškem in Goriškem, zlasti pa ga bodo z zadovoljstvom sprejeli šolski krogi, ki so s posebnim pričakovanjem čakali na ustanovitev inšpektorata in didaktičnih ravnateljstev«, brez stvarne osnove.

Zvedeli smo, da se je v ponedeljek sestalo zastopstvo tržaškega Sindikata slovenskih šolnikov s poslancem Belcijem in mu predočilo pomanjkljivost v njegovem zakonskem osnutku. Razen tega je sindikalno zastopstvo prikazalo demokristjanskemu poslancu še celo vrsto nerešenih problemov naših šolnikov. Poslanec Belci je izrazil željo, sestati se v kratkem z zastopniki Sindikata, da bi skupno preučili razna pereča vprašanja.

Postno pastirsko pismo slovenskih škofov

Slovenski škofje so za letošnji postni čas izdali skupno pastirsko pismo, ki govori o nalogah vernikov v župnijski skupnosti.

SKUPNOST V VERI

Prvi del pisma razpravlja o skupnosti v veri. Vsak od nas pripada določeni župniji. To je najmanjša organizirana verska skupnost znotraj katoliške Cerkve. Njeno središče je župnijska cerkev, njen dušni pastir je župnik, ki v škofovem imenu in pod njegovo oblastjo v skladu s cerkvenimi predpisi skrbi za svoje župljane, da duhovno napredujejo in dosegajo svoj časni in večni cilj. Vsaka župnija je živa podoba škofijske skupnosti pa tudi vesoljne Cerkve.

Člani svoje župnijske skupnosti smo postali po svetem krstu. V tistem trenutku smo se vcepili in vrasli v umrlega, pokopanega, od mrtvih vstalega in poveličanega Kristusa in začeli živeti njegovo življenje. Prejeli smo neizbrisen znak kristjana, kar pomeni, da smo se za vedno zrasli s Kristusom. Postali smo udje Kristusovega skrivnostnega telesa ali člani Cerkve, torej tudi domače župnije.

Kakšen odnos pa je nastal po krstu med nami krščenimi? Vsi, ki nas je oblila krstna voda, rastemo na Kristusu kakor na vinski trti mladike. Torej ste verniki ene župnije eno telo, ena vinska trta, ena družina, eno duhovno občestvo. Dokler živimo v posvečujoči milosti, živi v nas Kristus in nadaljuje v nas in po nas svoje poslanstvo: proslavlja nebeškega Očeta in odrešuje nas ljudi, potrebne njegovega milostnega delovanja. Nauk naše svete vere je, da je kristjan po krstu in še bolj po birmi, deležen splošnega Kristusovega duhovništva. Vsak kristjan je poklican, da v svojem življenju, po meri prejetih sposobnosti in darov opravlja Kristusovo učiteljsko, duhovniško in kraljevsko službo. To trojno Kristusovo poslanstvo moramo opravljati tam, kamor nas je postavila božja previdnost, predvsem v krogu družine, pa tudi na svojem službenem delovnem mestu in sploh, kamor nas življenje pripelje.

Velike so te stare verske resnice, morda so v zavesti malo obledele, zato je nanje hotel posebej opozoriti koncil. Vloga vernikov je v Cerkvi porasla. Niste zgolj poslušajoča Cerkev. Kakor imate v svoji družini, v podjetju, v občini pravico povedati svoje misli, staviti svoje predloge, potem pa seveda tudi dolžnost sprejeti nase razne naloge in obveznosti, tako tudi v Cerkvi. Polnopravni člani svoje župnijske skupnosti ste. Naj se slišijo v župnijski skupnosti vaše misli, vaše želje, vaši predlogi, kakor ste tudi dolžni prevzeti nase svoj delež odgovornosti.

Gotovo ni v nobeni župniji versko življenje tako dobro, da ne bi moglo biti boljše. Če hočemo, da se izboljša versko življenje v nas kakor tudi v našem življenjskem okolju, v župniji, moramo skrbeti, da bo vera v Kristusov evangelij bolj trdna, jasna in močna. Veri in verski izobrazbi moramo posvečati potreben čas in zanimanje. Vsak kristjan je po vesti dolžan poskrbeti si v mejah možnosti tolikšno versko izobrazbo, kakršna mu je potrebna v njegovem poklicu. Kdor ima višjo svetno izobrazbo, mora imeti tudi temeljitejše versko znanje, da bo mogla luč vere obsevati vsa področja njegovega delovanja.

Česar je polno srce, to usta rada govore, pravi ljudski pregovor. Če boste prebirali in poslušali verske stvari, vam ne bo težko o tem drugim govoriti, najprej v družinskem krogu, potem pa tudi med prijatelji in znanci. Če se bomo držali svoje vere in pričali zanjo pred svetom, bomo lahko govorili ob slovesu s tega sveta z apostolom: »Dobri boj sem dobojeval, vero ohranil, pripravljena mi je krona pravice.«

SKUPNOST V BOGOČASTJU

V drugem delu pastirskega pisma govorijo škofje o skupnosti v bogočastju. Prva naloga vsakega ustvarjenega bitja je slaviti Boga. Ljudje smo dolžni izkazovati Bogu čast skupno, pa tudi vsak zase. Mnogo je pobožnih vaj, s katerimi se po naših župnijah izkazuje Bogu in božjim prijateljem, posebno Materi božji, čast in spoštovanje ter tako skrbi tudi za posvečenje naših duš.

Prav gotovo pa se po notranji vrednosti in dostojanstvu ljudske pobožnosti ne morejo meriti z javnim službenim bogočastjem, s svetimi zakramenti in daritvijo svete maše. Slednja je edina daritev nove zaveze, vrhunec bogoslužja, h kateremu teži delovanje Cerkve in je hkrati vir, iz katerega prihaja vsa njena moč. Cerkev si prizadeva, da bi se vsi, ki po veri in krstu postanejo božji otroci, zbirali skupaj, da bi v cerkvi hvalili Boga, se udeleževali daritve in uživali Gospodovo večerjo.

Nedelja je za vsako župnijo prazničen dan, razlikuje se od drugih delavnih dni v tednu. Na ta dan počivamo od napornega stanovskega dela, udeležimo se službe božje — Bogu v čast in nam v zveličanje, — telesu privoščimo potreben počitek, ostali nedeljski čas uporabimo za krščansko dobrodelnost in gojitev duha skupnosti, posebej v družini. S tem počitkom pokažemo, da se pri skrbi za vsakdanji kruh ne zanašamo preveč na svoje sposobnosti, ampak na božjo darežljivost in dobrotljivost. Središče nedeljskega praznovanja je udeležba pri maši ali svetem bogoslužju.

To sveto opravilo se obhaja v vsaki župnijski cerkvi, ki ni samo božja hiša, ampak tudi vaš družinski dom, kjer je treba, da se počutite kakor doma. Cerkve so namenoma tako sezidane, da se morete polnoštevilno v njih zbirati okrog svojih dušnih pastirjev, ki vam postrežejo z dvojnim kruhom, s kruhom božje besede in evharističnim kruhom Gospodovega telesa.

Popolna udeležba pri sveti maši vključuje tudi sveto obhajilo, daritveni obed. Če se res v pravem duhu udeležujemo nedeljskega bogoslužja, se na začetku očiščujemo svojih grehov, potem se Bogu v molitvi priporočimo, okrepimo vero s poslušanjem božje besede in nato darujemo nebeškemu Očetu Kristusa in nas same — Kristusove ude. Nebeški Oče nas nato povabi na gostijo, kjer nam daje kot svoj dar uživati presveto Jezusovo telo. Temu se pridružuje Gospodovo vabilo: »Kdor je moje telo in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan.« V prvih apostolskih časih so se vsi udeleženci mašne daritve udeležili tudi daritvenega obeda. Tu in tam, kjer je v župniji močno razvito versko življenje, je še danes tako.

In ko imate pravega živega Kristusa v svojih srcih, ali niste potem že bolj bratje med seboj? Bogoslužje svete maše je najmočnejše sredstvo za gojitev in utrjevanje župnijskega občestva. Okrog istega oltarja stojijo člani župnijske skupnosti, iste molitve opravljajo za iste namene, iste pesmi pojo, isto vero izpovedujejo, istega Očeta slavijo in mu darujejo istega Kristusa in končno se hranijo z istim Gospodovim telesom, ki ima vso sladkost, pa tudi vso moč v sebi. Ali bo potem še tako težko preko vseh razprtij in nesoglasij postavljati most prijateljstva in delovne župnijske skupnosti? Ko nas Cerkev obvezuje k nedeljskemu in prazničnemu bogoslužju, ima pred očmi te neprecenljive vrednote, iz katerih se obnavlja in poživlja naša vera ter dobivamo dovolj moči za nadaljnje skupno romanje proti nebeški domovini, ki je naš končni cilj. Tu se srečujemo drug z drugim in tako se utrjuje župnijska skupnost.

SKUPNOST LJUBEZNI

Tretji del pastirskega pisma govori o skupnosti ljubezni. Škofje pravijo: Med vero in poklicem ni nasprotja. Vesten pripadnik župnijske skupnosti, ki redno hodi k nedeljski sveti maši, more biti tudi dober kmet, priden delavec, sposoben obrtnik, točen uradnik, iskan zdravnik, ugleden advokat. Dobrega katoličana nagiba ljubezen do Boga in bližnjega, da svoje stanovske dolžnosti vestno in natančno pravilno opravlja. Kristus in njegovi svetniki so se pri vseh svojih delih vpraševali, kaj je božja volja, in po tem delali to, kar je Bogu všeč. Tako naj postopa vsak izmed vas, da bo vaše življenje nepretrgana služba božja, polno neskaljenega veselja, zadovoljstva in notranjega miru, ki ga vsi zunanji viharji ne morejo vzeti.

Večinoma živite v svojih domačih družinah ali njim podobnih skupnostih. Družina je zelo važna in sveta. Je prva in najbolj svobodna družba na svetu. Ima svoje zakone, ki jih mora vsaka svetna in cerkvena oblast spoštovati. Je pač osnovna celica človeške družbe. Kakor v vsem življenju, mora biti v družini prava krščanska ljubezen tisti neizčrpen vir moči in dejavnosti, ki žene vse delo in prenaša vse zoprnosti življenja.

Otrokom so starši prvi veroučitelji. Bog je dal staršem glede vzgoje otrok velike pravice, pa tudi dolžnosti. Družina je prva šola družbenih kreposti, ki so nujne za vsako družbo. Nadvse važno je, da krščanski starši svoje otroke takoj vključijo v župnijsko skupnost, da se seznanijo s svojim dušnim pastirjem pri verouku ter z liturgičnim in zakramentalnim življenjem.

Drugo obširno področje, kjer naj se vaša krščanska ljubezen kaže, je vaš poklic. Ni važno, kakšen poklic opravljaš, ali si postavljen na to ali ono mesto, si priznan in poznan pred svetom ali ne, si visoko na socialni lestvici ali pri tleh. Pred Bogom in vestjo je važno samo to, da vestno in dobro vršiš svojo dolžnost. Tako si koristen član človeške družbe. Nihče seveda ne sme sprejeti službe, za katero ni usposobljen, kajti tako ne bo družbi v korist, ampak v škodo.

Ljubezen ni v sladkih besedah, ampak v vestnem opravljanju svojega poklica. Če boste vsi verni kristjani vestni in pošteni pri svojem stanovskem delu, bo v naših župnijah vladalo zadovoljstvo in mir. Tako bomo tudi posvečevali svet, da bo v njem vedno bolj odseval božji red in Očetova skrb, ki vse uravnava v našo korist.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE V GORICI

priredi v nedeljo, **3. marca ob 16.30**

Celovečerni koncert

na katerem bo nastopil mešani pevski zbor »CITTA' DI GRADISCA« iz Gradiške ob Soči

ter

FOLKLORNA SKUPINA IZ CAPRIVE (Koprivnega).

Drage furlanske goste bo počastil s štirimi pesmimi moški pevski zbor »Mirko Filej« iz Gorice.

Vstopnina 300 lir.

Prvo kulturno gostovanje Furlanov med Slovenci v Gorici

V nedeljo, 3. marca bo za naše goriško mesto pomenljiv dogodek gostovanje dveh kulturnih skupin iz Furlanije v Katoliškem domu. Ta dan bosta namreč nastopila na odru Kat. doma pevski zbor »Città di Gradisca« iz Gradiške ob Soči in folklorna skupina iz Kaprive. Mešani pevski zbor iz Gradiške deluje sicer šele štiri leta, je pa v tem kratkem času imel že kakih 40 nastopov v naši deželi in tudi izven nje. Posebno lep uspeh je dosegel lansko leto na tekmovanju italijanskih pevskih zborov v Vittorio Veneto, kjer je odnesel drugo nagrado. Zbor vodi g. Narciso Miniussi in šteje 36 pevcev in pevk. V svojem repertoarju ima predvsem furlanske narodne pesmi, izvaja pa tudi pesmi drugih narodov, tako da je precej kozmopolitski.

Folklorna skupina iz Kaprive šteje trideset oseb. Ta skupina je ena najbolj znanih v Furlaniji in je že velikokrat nastopila tako v Italiji kakor tudi v Franciji, Švici, Avstriji. Na sporedu ima stare furlanske plese, ki so včasih podobni našim koroškim in gorenjskim plesom. Posebno vrednost tej skupini dajejo izbrane narodne noše in tipični glasbeni ansambel, ki spremlja ritmično izvajanje na odru.

Na tem prvem kulturnem srečanju sosednih Furlanov z goriškimi Slovenci v našem mestu bo zastopal slovenske pevske zbore moški zbor »Mirko Filej«, ki bo zapel nekaj pesmi.

Program te prireditve bo zares bogat in pester in tudi umetniško na višini. Zato bo prav, da se ga goriški rojaki v naj večjem številu udeležijo. Omeniti velja tudi, da bo goriško kulturno srečanje vrsta tev sličnega obiska, ki so ga v decembru goriške slovenske kulturne skupine napravile v Gradiški.

OKNO V DANAŠNJI SVET

V Rimu so zborovali liturgisti

V Rimu so pretekli teden poleg škofov zasedali tudi liturgisti. Razpravljali so o raznih vprašanjih, ki so v zvezi z uvedbo kánona v italijanskem jeziku. Poudarili so, da niso s to uvedbo še rešeni vsi problemi. Molitev kánona v domačem jeziku predpostavlja temeljito pripravo vernikov in duhovnikov. To velja tudi za nas, če hočemo, da nam bo celotna sv. maša v slovenskem jeziku prinesla novih dragocenih sadov v verskem udejstvovanju.

Potovanje prefekta kongregacije za vzhodne Cerkve

Kardinal von Fürstenberg, prefekt kongregacije za vzhodne Cerkve, je odšel na obisk v Indijo in na Bližnji Vzhod, kjer se bo srečal z raznimi predstavniki in patriarhi vzhodnih Cerkva.

Zasedanje posebne vrste

Od 29. januarja do 2. februarja je bilo na Holandskem zasedanje posebne vrste. Razpravljali so o témi: Cerkve in turizem. Sodelovali so predstavniki vseh krščanskih Cerkva. Posebno pozornost so seveda posvetili dušnopastirski skrbi za turiste, ki lahko pospešuje ekumensko gibanje.

Bolni duhovniki bodo obiskali Lurd

Kakor že več let, bodo tudi letos organizirali v Rimu romanje v Lurd za bolne duhovnike. Začetek romanja bo 25. julija.

S TRŽAŠKEGA

Bazovica

Slovensko gospodarsko združenje je v sredo, 21. februarja povabilo v Slomškov dom vaščane, da jih seznani s pobudami združenja zlasti glede gradnje avtoceste Trst-Ljubljana, obmejnih prehodov pri Lipici (da bi postal mednarodni blok za turistični in blagovni promet), pri Bazovici za Sežano in v Gropadi, ter s pobudami za razvoj gostinstva, industrije in obrtništva v naši deželi. Pri razgovoru so sodelovali predsednik združenja Stanko Bole ter člana odbora dr. Marc in arh. Race. Bilo je ugotovljeno, da se Slovenci premalo udejstvujemo na gospodarskem področju, da je premalo zanimanja za kmetijstvo in živinorejo. Premalo izrabljamo v svoj prid razne podpore, ki jih nudijo dežela, pokrajina in občina na raznih področjih (gostinstvo, kmetijstvo, živinoreja in celo šolstvo).

Z veseljem smo videli med povabljenimi sorazmerno lepo število Gropajcev in Padričarjev, ki so se oglasili pri debati s pametnimi predlogi. Prisotni Bazovci so videli v gradnji novih cest, avtoceste in morebitnem priznanju mednarodnega bloka pri Lipici nov povod za zmanjšanje živinoreje in kmetijstva v našem delu Krasa. Izrazili so željo, da se odpre obmejni prehod Bazovica-Sežana in da se v Gropadi doseže prehod tudi s prepustnicami.

Kot na podobnem srečanju v Bazovici za zaščito Krasa je tudi tokrat občinstvo naprosilo slovensko gospodarsko združenje, naj se zanima za postavitev napisov in znakov za Jugoslavijo, Ljubljano, Reko v bližini Bazovice, da se turisti ne bodo vrteli po vasi in časa zapravljali z iskanjem poti do Jugoslavije. Ogorčene besede so padle na račun grdega in sramotnega madeža vsakovrstnih smeti, ki leže ali vise vsevprek po državni cesti Trst-Jugoslavija zlasti v bližini naše vasi.

* * *

Pustni sprevod. Resnim prireditvam, predavanjem in vajam je v nedeljo, 25. februarja sledil dobro zamišljen pustni sprevod, ki je predstavljal kraško ohcet in je razgibal vso našo vas. Voz za obveščanje občinstva (z zvočniki in »televizijsko kamero«) je odprl sprevod. Sledili so v lepih nošah glasniki deloma peš deloma na krasnih konjih, paži, kočije, koleselj z nevesto (iz Avstralije) in ženjnom ter z vso žlahto. Največ pozornosti je požela dota, naložena na velikem vozu. Nanj privezana je pohlevno korakala kot dota čedna kravica. Sledila je domača kuhinja z brhkimi kuharicami in voz z veselimi mladimi svati. Z letnico 1869 je sopihal vlak, da odvede po končani ohceti novoporočenca v daljni svet na medeno potovanje. Zadnji privesek kot konec »kolone« in znak našega časa, ki ga gotovo ni poznal naš človek v prejšnjem stoletju, je pa bil rešilni avto, ves razbit in nabasan z ranjenci.

Lepo vreme je tudi pripomoglo, da so naši »častilci« pusta doživeli vse pohvale, ki jih je vredna taka prireditev. Večmesečno delo je tako bilo kronano z uspehom.

Uspela pustna prireditev v Gorici

Tudi letos se je dvorana Katoliškega doma v Gorici napolnila z občinstvom, ki je bilo željno v vedrem vzdušju in veselem razpoloženju preživeti popoldne pustne nedelje. K temu je pripomoglo tudi nebo, ki se je po petih dnevih nepretrganega dežja končno le nehalo cmeriti.

Prireditev je organizirala Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici, posamezne točke pa so pripravila društva in zbori, ki so v njej včlanjeni.

Zelo posrečena je bila že zamisel, ves potek predstave povezati v obliki priljubljene oddaje na tržaškem radiu »Naši poslušalci čestitajo«. Mojstrsko in duhovito sta jo izpeljala člana goriškega Slovenskega katol. akademskega društva gdč. Marija Češčut in dr. Silvan Kerševan.

Prireditev so odprli fantje iz Števerjana s svojim godalnim ansamblom. Nastopili so prvič v javnosti in zelo dobro opravili svojo nalogo. Sledili so jim igralci iz Štandreža z burko »Pogodba«. Veliko užitka je nudil nastop moškega okteta »Planika« iz Pevme, ki se je predstavil obložen s »suho robo« in dovršeno zapel »Vre, vre, vre, mi smo Ribn'čanje«. Škoda, da ni točke ponavljal, saj je bila poleg melodrame v drugem delu najbolj uspešni del sporeda. Četrta točka je bil nastop glasbenega ansambla iz Štandreža. Tudi ta skupina napreduje od prireditve do prireditve ter je ugajala zlasti s predvajanjem »Larine pesmi« iz znanega filma »Doktor Živago«.

Sledil je odmor, v katerem so se premnogi posladkali s krofi, ki so bili na razpolago v atriju Kat. doma, potem pa dodali še kak kozarček vinca iz Števerjana, ki je bil res rujen, pa tudi precej zapeljiv.

V drugem delu je prišel na oder sam »bognasvaruj«, nasul celo točo denarcev v čevljarjev škorenj brez dna, pa kljub temu ostal brez čevljarjeve duše, ker ga je znal čevljar mojstrsko potegniti za nos. Melodramo »Čevljar in vrag« sta odigrala in odpela člana cerkvenega pevskega zbora iz Podgore ter žela veliko odobravanje.

Tudi člani SKPD »F. B. Sedej« iz Števerjana niso hoteli zaostajati za onimi iz Štandreža, pa so tudi oni razveselili občinstvo z burko »Kdo je gospodar v hiši?«. Sledili so jim goriški skavti, kateri so na šaljiv način prikazali težave, ki lahko nastanejo ob snemanju filma. Prireditev so nato zaključili veseli godci iz Števerjana. Občinstvo je bilo s potekom letošnjega nastopa zelo zadovoljno. Vse točke so bile dobro pripravljene, primerne pustnemu razpoloženju ter so si naglo sledile. Vsem nastopajočim naj bo zato izrečena hvala in pohvala za prijetni večer.

UTRIP CERKVE

Jezuiti v Sloveniji in na Hrvaškem

Rimsko poročilo jezuitske družbe za leti 1967-68 ima daljše poročilo o dejavnosti jezuitov v Sloveniji in na Hrvaškem. V Jugoslaviji imajo jezuiti svoje postojanke v Mariboru, kjer je tudi noviciat, v Ljubljani, Zagrebu, Opatiji, Osijeku, Travniku, Sarajevu, Dubrovniku in v Beogradu. Sedež province je na Hrvaškem, Slovenija ima pa svoj distrikt.

Cerkev v Siamu

V Tajski (Siamu) je 34 milijonov prebivalcev; od teh je danes 130.313 katoličanov. Dežela je razdeljena na dve nadškofiji in sedem škofij, kjer vrši svoj apostolat 275 duhovnikov, 103 bratje pomočniki in 917 redovnic. 513 gojencev, od katerih je 45 v bogoslovju, se trenutno pripravlja na duhovniški poklic. V obdobju od 30. junija leta 1965 do 30. junija lanskega leta je prestopilo v katoliško vero 1.584 odraslih oseb.

Tržaške novice

Vzorni učiteljici Ivanki Cegnarjevi v spomin

Dne 4. februarja 1968 je umrla v tržaški bolnišnici gospodična Ivanka Cegnar. Pokopali smo jo 5. februarja na pokopališču pri sv. Ani v Trstu.

Rodila se je 22 .oktobra 1884 v Stari Loki na Gorenjskem. Vso skrb za njeno in njenega brata izšolanje je prevzel njun stric Jožef Cegnar, ki je bil župnik v Smledniku na Gorenjskem. Ivanka je obiskovala državno žensko učiteljišče v Ljubljani, ki ga je dovršila z odličnim uspehom. Njen brat Janko ,ki je obiskoval državno gimnazijo v Kranju, pa je postal duhovnik. Ivanka je sprva poučevala kot učiteljica po raznih krajih Gorenjske. Poleg vestnega opravljanja svoje službe in udejstvovanja pri katoliških prosvetnih društvih je pri nedeljski službi božji spremljala cerkveno petje z igranjem na orgle. Po večletnem službovanju na kmetih je prišla med prvo svetovno vojno za učiteljico na I. državno žensko osnovno šolo v Ljubljano, kjer je ostala do svoje upokojitve. Po koncu druge svetovne vojne se je zatekla v Trst. Tu je dobila službo na slovenski osnovni šoli pri Sv. Jakobu.

Ves čas svojega dolgoletnega službovanja je bila kot učiteljica in vzgojiteljica zelo cenjena bodisi pri starših bodisi pri predstojnikih. Vsak, kdor jo je poznal, jo je visoko čislal zaradi njenega plemenitega značaja in srčne dobrote. Bila je globoko verna in je tako, kot je učila, tudi sama živela.

Po desetletnem službovanju v Trstu je opustila šolsko službo. Zadnja leta svojega življenja je preživela v fari Brezmadežne Marije Pomočnice kristjanov v Istrski ulici. Njena prva pot vsako jutro je bil obisk sv. maše in prejem svetih zakramentov. Redno vsako nedeljo in praznik se je udeleževala tudi slovenske službe božje ob 10. uri dopoldne. Zadnjikrat je bila v cerkvi v nedeljo, 31. decembra minulega leta, ko je obolela.

Vsi, ki so jo poznali, jo bodo ohranili v najlepšem spominu. Počivaj v Bogu, draga Ivanka!

V spomin napisala njena prijateljica, učiteljica v pokoju Marija Polak-Krašovec.

Predavanje v Društvu slovenskih izobražencev

Za letošnjo sezono je Društvo slovenskih izobražencev organiziralo niz predavanj iz novejše slovenske zgodovine. Pred kratkim je predaval prof. Maks Šah ter smo o tem že poročali v našem časopisu. V ponedeljek pa je ravnatelj učiteljišča dr. Anton Kacin jasno in stvarno prikazal položaj primorskih, zlasti goriških Slovencev v dobi fašistične strahovlade. Predavanju je sledila živahna debata, kar je zgovoren dokaz, da je bilo predavanje zanimivo in da je društvo izbralo posrečeno tematiko za letošnjo sezono.

Promocija

V četrtek, 22. februarja je na farmacevtski fakulteti v Trstu diplomiral Adrijan Čijak. Čestitamo!

Kdo je za to odgovoren?

Država je dala letos na razpolago več milijard lir za pošolski pouk na osnovnih šolah. Tak pouk je tudi na več slovenskih osnovnih šolah. Zvedeli smo, da je na repentaborski šoli ta pouk skupen za slovenske in italijanske učence. In tako vodi med drugimi pošolski pouk za slovenske učence tudi italijanska učiteljica. Pričakujemo, da bodo naše politične organizacije in sploh vsa slovenska javnost nastopile in preprečile te zahrbtne raznarodovalne poskuse, s strani odgovornih krogov pa zahtevamo, naj čimprej uredijo to nevzdržno in krivično stanje.

Frondizi v Trstu

Bivši argentinski predsednik Frondizi je predaval v našem mestu v dvorani trgovinske zbornice o temi: »Integracija Latinske Amerike in svet v razvoju«. Med drugim je Frondizi poudaril, da bi samo ena desetina denarja, ki ga države potrosijo za oboroževanje, zadostovala, da bi rešili vprašanja zaostalih dežel.

Športno društvo Devin-Štivan

Pred kratkim je bil v župnijskih prostorih v Devinu, ki jih je dal na razpolago tamkajšnji župnik in dekan Kretič, ustanovni občni zbor novega slovenskega športnega društva »Devin-Štivan«. Največ zaslug, da je prišlo tudi tu do slovenskega športnega društva, ima nedvomno Lucijan Kocman. Za predsednika so na ustanovnem občnem zboru izvolili nabrežinskega župana Draga Legišo, v odbor pa Vilka Metlikovca, lastnika restavracije »Alla Dama bianca« v Devinu, Danila Tinto, Adrijana Bravina, Lucijana Perica in Ferruccia Kocmana. Predsednik nadzornega odbora pa je prof. Zoran Tavčar.

Širite „Katoliški glas“

MLADIKA št. 2

Uvodnik je posvečen spominu na pesnika Prešerna, prav tako spis Draga Štoke »Prešeren kot odvetnik«. Črtico »Naša zemlja« je prispeval Stanko Janežič iz zbirke »Tržaški obrazi«, Josip Kravos pa kramljanje »Ah ta meja!«. Revija je začela v tej številki vrsto člankov, ki bodo posvečeni naši slovenski družini v zamejstvu pod naslovom »Družinsko zrcalo«. Prof. Ivan Theuerschuh objavlja razgovor, kakšen odnos naj ima družina do umetnosti. Pesmi, ki jih je kar precej, sta prispevala Marijan Brecelj in Slavko. Škofov vikar msgr. Lojze Škerl si zastavlja vprašanje, ali je naš tisk res katoliški. Objavljen je tudi razgovor Rafka Vodeba z msgr. Škerlom na vatikanskem radiu. Za Slovence boleče so ugotovitve, ki jih najdemo v obrobnem članku »Zadnji kristjani«. Martin Jevnikar predstavi v zaglavju »Sodobna slovenska zamejska literatura« Andreja Budala, Maro Samsa, Milana Lipovca in Stanka Janežiča, Z. T. pa oceni pesniško zbirko Vinka Beličiča »Gmajna«. V številki najdemo tudi poročila o razstavi akvarelov slikarja Roberta Hlavatyja ter slik umetnika Lojzeta Spacala, o studiu Slovenskega gledališča v Trstu in o dramskih nastopih nepoklicnih skupin na Tržaškem. V rubriki »Pisma nam in vam« se med drugim znova poudarja zahteva, naj bi Kulturni dom v Trstu resnično postal last vseh zamejskih Slovencev pod Italijo, kar doslej — kot vsi vemo — žal ni.

MLADINSKA PRIREDITEV pri Sv. Vincencu v Trstu

Proti vsemu pričakovanju je ta prireditev, ki je bila 18. februarja, izredno dobro uspela, bodisi glede številnega občinstva, bodisi glede pestrega in izredno dobro podanega sporeda. Slišal se je morda kak posamezen glas, češ da je bil spored nekoliko predolg; dvomim pa, ali so tako mislili tudi drugi ljubitelji mladine in mladinskih nastopov.

Najprej nas je presenetil župnik Sv. Vincencija, ki je pred začetkom sporeda prebral dobrodošlico v našem jeziku ter nas povabil k nadaljnjemu sodelovanju za našo duhovno in kulturno rast. Ni mi treba posebej poudarjati, da je župnikova beseda med našim občinstvom prijetno odjeknila, kar prav gotovo ustreza vzdušju pokoncilskega zbliževanja.

Posamezne točke sporeda so bile res na višku. Vse priznanje sposobnim učiteljem iz šole Donadoni, ki so v razmeroma kratkem času pripravili tako pester nastop svojih šolarjev. Prešernova zdravica in nekaj izbranih narodnih pesmi bi skoraj ne mogle biti bolje podane. Zborna recitacija in pesem o Soncu, ki so jo podali šolarji I. razreda sta prav tako želi veliko aplavzov. Pri prvih in drugih ni bilo tiste neprijetne kričavosti, ki so pri šolskih nastopih tako običajni. Bilo je opaziti tudi več posluha za pravilno izgovarjavo, kar je za primorske učence vsekakor hvalevredno. Nastopilo je celo nekaj otrok iz vrtca. Če upoštevamo, da teh naših Cicibanov pred par leti še na svetu ni bilo, moramo reči, da so, brez vaje na odru, bili kljub temu zelo prisrčni.

Še posebno so nas navdušili mojstrski nastopi baletne šole pod vodstvom gospoda Adrijana Vilesa, in ker aplavzov kar ni hotelo biti konca, so nam morali svojo točko še ponoviti. Nastopil je tudi mladinski orkester Glasbene Matice pod vodstvom g. Janka Bana, ki je bil za svoje izvajanje viharno pozdravljen od strani navzočih. Posebno pozornost sta vzbudila dva dečka — Kuretova brata — Igor in Stojan, ki sta nastopala sama in tudi sodelovala pri vseh drugih pevskih in glasbenih nastopih.

Godalni ansambel »Plejades« fantov iz Opčin je pa s svojim razgibanim ritmom dvorano naravnost elektriziral. Od srca se je občinstvo nasmejalo našim simpatičnim skavtom ob veseloigri »Sokratov god«. Res škoda, da jih bolj pogosto ne vidimo na odru. Umetnostnemu obeležju je vsekakor vtisnil pečat še g. Miro Opelt, ki je vse točke sporeda duhovito povezal ter s svojim živahnim nastopom prispeval precejšen delež k celotni prireditvi.

V dopolnitev tega poročila naj omenim še zaključne besede g. Marija Gerdola, prejšnjega kaplana pri Sv. Vincenciju. Poudaril je, da je sedanja prireditev pravzaprav doprinos in krona dolgotrajnega dela vseh slovenskih dušebrižnikov, ki so tu v preteklih letih delovali. Prvi v vrsti že pokojni g. kanonik Kramarič, kateri je zaoral ledino povojnih let, nato msgr. Jože Jamnik, za njim g. Župančič ter končno še g. Gerdol, ki je tam pustil deset let svojega dušnopastirskega dela in žrtev, za katere ve samo Bog.

Iskrena hvala sedanjemu dušnemu pastirju g. Surini, domačemu učiteljstvu in vsem drugim, ki so nam tako lepo prireditev pripravili. Hvala tudi vsem nastopajočim in vsem, ki so kakor koli pripomogli k prijetnemu razpoloženju tega župnijskega praznika ob naši lepi slovenski besedi.

Udeleženka

ŠENTJAKOBSKO GLEDALIŠČE - MESTNI DOM LJUBLJANA

uprizori spevoigro Antona Medveda

RENDEZ-VOUS

v Finžgarjevem domu na Opčinah v soboto 9. marca ob 20.30
v Marijinem domu v Rojanu v nedeljo, 10. marca ob 17. uri
v kino dvorani v Bazovici v nedeljo, dne 10. marca ob 20.30

VSI PRISRČNO VABLJENI!

Prizor z zelo dobro uspele Prešernove proslave v Bazovici 18. februarja t. l., o kateri smo že poročali v prejšnji številki našega lista

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Spored od 3. do 9. februarja 1968

Nedelja. Prvi: 11.00 Sv. maša. 12.00 Verske novice. 21.00 Krožek Picwick, nadaljevanje. 22.10 Športne novice. — Drugi: 21.15 Izginotje Sira Alana Grosa..

Ponedeljek Prvi: 21.00 Štirica v zdravstvu, film. — Drugi: 21.15 Sprint. 22.00 Iz gospodarskega sveta.

Torek: Prvi: 18.45 Verska vprašanja. 21.00 Glasbeni program. — Drugi: Obrazi mest: Matera. 22.15 Pester program.

Sreda: Prvi: 21.00 Almanah. 22.00 Šport ob sredah. — Drugi: 21.15 Potepuhi, film.

Četrtek: Prvi: 21.00 Gospodarski polom, drama C. Goldonija. — Drugi: 21.15 Pester program. 22.15 Gledališka kronika.

Petek: Prvi: 21.00 TV 7. 22.00 Vrtiljak, serijski film. — Drugi: 21.15 Otok zakladov, tv zgodba. 22.15 Iz sveta znanosti.

Sobota: Prvi: 19.35 Duhovna misel za nedeljo. 21.00 Delia Ccala story. 22.15 Italijani po svetu. — Drugi: 21.15 Stravinski, dokumentarij. 21.15 Cavourjevo življenje.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 3. do 9. marca 1968

Nedelja: 9.30 Dobro nedeljo voščimo z ansamblom Janeza Mahkovica. 10.45 Mokedajeva matineja. 15.00 Ženeva: Svetovno prvenstvo v umetnostnem drsanju. 19.15 Gora skrivnosti - serijski film. 19.45 Filmski burleski.

Ponedeljek: 17.30 Od zore do mraka. 19.20 Kuharski nasveti. 19.45 Skladbe Mikisa Teodorakisa. Poje duo Nanos. 20.35 Trenutek 68. 21.25 Cirkus v hiši - serijski film.

Torek: 18.50 Svet na zaslonu - Venezuela. 20.10 Šepetanje na blazini - ameriški celovečerni film. 21.40 Marginalije: Marij Pregelj.

Sreda: 17.15 Tetina ohcet - lutkovna zgodba iz serije Kljukčeve dogodivščine. 20.25 Madrid: Nogomet Real Madrid : Spartak. 22.15 Sreča tvojemu življenju - ameriška pevka Ruth Reese.

Četrtek: 20.30 Miha Mihelič: Svet brez sovraštva - tv drama. 21.35 Glasbena oddaja.

Petek: 17.30 Moj prijatelj Flicka - serijski film. 19.05 Telekomunikacijska sredstva - oddaja iz cikla Človek, znanost in proizvodnja. 19.35 Božo Kos: Salon za smeh. 20.35 Primer dr. Laurent - francoski celovečerni film.

Sobota: 18.20 Anton Ingolič: Tajno društvo PGC - mladinska igra. 19.20 S kamero po svetu. 21.50 Filmski burleski. 22.05 Bonanza - serijski film. 23.00 Atletika v dvorani - posnetek iz Madrida.

★

VATIKANSKI RADIO V SLOVENŠČINI

Na k.v. 48,47, 41,38 in na s.v. 196 m: v ponedeljek in petek ob 21.30; v torek, četrtek in soboto ob 18.15.

Na k.v. 41,38, 31,10 in na s.v. 196 m: v nedeljo ob 11.50.

Naslov: Radio Vaticana, Via Conciliazione - Slovenske oddaje - Vaticano.

Občni zbor Slovenske katoliške skupnosti v Trstu bo v nedeljo, 3. marca 1968 ob 16 uri v ulici Donizetti 3/I. Vsi, ki so dobili vabilo in seveda vsi člani so vljudno vabljeni, da se občnega zbora udeležijo.

Odbor SKS v Trstu

Zbirka nemških skavtov

Nemški skavti so lani nabrali več kot 30 milijonov lir za oskrbo nerazvitih otrok. To vsoto so dosegli z delom, ki so ga opravili v prostem času za majhno plačilo.

JOSEFINE STEGBAUER 54
Prevedel J. P.

„Veš li število zvezdà...?“

Joahim Pöll je bil z nasvetom zadovoljen; v dveh dneh bo spet prišel vprašat, je obljubil. Zdaj ne more več dlje ostati, ker mora zvečer nastopiti. Ko je poklical Marjetico, da bosta odšla, se je ta oglasila:

»Oh, škoda! Z Gretico še nisva do konca zgradili začaranega gradu.«

Gospa Thorn se je ljubeče sklonila k otroku: »Saj boš spet prišla, bosta pa potlej naprej gradili.«

»Ali znaš tudi ti tako lepo graditi kot Gretica?« je vprašala Marjetica radovedno. »Poglej, midve sva gradili začaran grad. Pa takega z dvema stolpoma, le poglej!«

»Zares, čudovit grad!« je pohvalila gospa Thorn.

»Saj ga ne boš podrla,« je zaprosila Marjetica. »Kar tako ga pusti, dokler ne pridem spet.«

»Seveda bom pazila, da ga ne poderem,« je obljubila gospa Thorn. »Upam, da ne boš preveč huda name, če se bo grad tako slučajno podrl.«

»Ne, ne, jaz nisem nikoli huda,« je brž zagotovila Marjetica. »Kajne, atek, da nisem nikoli huda? In z atekom bova prav gotovo še prišla.«

»Rada bi še prišla,« jo je popravil Joahim Pöll.

In res sta prišla čez nekaj dni. Zdaj je pa nosila Marjetica šopek belega španskega bezga. Koj po pozdravu ga je ponudila gospe Thorn:

»Ali imaš rada bele rože?«

»Zelo rada, dragi otrok!«

»Atek je hotel kupiti spet rdeče vrtnice,« je pravila vsa navdušena Marjetica. »Meni pa je bil bolj všeč beli bezeg. Ta tako lepo diši. Povohaj enkrat!«

Gospa Thorn je ves obraz skrila v šopek, da je prikrila rdečico.

»Čudovito, Marjetica!«

Tudi Gretica je bila zraven in nedolžno dejala:

»Mamica ima najrajši narcise. Narcise imajo najbolj nežen vonj, pravi.«

»Marjetica pa najraje pije čokolado!« je odvrnila gospa Thorn razgovor v drugo smer. »Pomisli, Marjetica, danes dobiš za malico čokolado.«

»Krasno!« je zaploskala Marjetica. Zdaj šele je prišel Joahim Pöll do besede. Prijazno je pozdravil gospo Thorn in Gretico. Čisto domačega se je že počutil v tej hiši.

»Atek, poglej! Grad še stoji!« je od radosti zažgolela Marjetica, ko ji je Gretica vzela plašč.

»Najprej boš popila čokolado, potlej se bosta naprej igrali,« je prijazno določila gospa Thorn.

»Da, najprej čokolado. To imam še rajši kot igranje,« je še navihano dodala Marjetica. Tudi ona se je počutila že čisto domačo in med malico veselo kramljala z Gretico. Potlej sta se spet umaknili k oknu in gradili začarani grad. Za razgovor odraslih se nista nič več zmenili.

»Zadevo glede Marjetice bi rad uredil še preden bi obiskal mamo,« je dejal gospod Pöll.

»Mar ne boste vzeli otroka s sabo k babici?« se je čudila gospa Thorn.

»Seveda, to na vsak način. Toda ko se bom vrnil od matere, bo cirkus že pripravljen za pot in ne bom več utegnil na kaj drugega misliti. Saj veste: pri nas cirkuških ljudeh je treba vedno romati iz kraja v kraj.«

»Škoda!« je nehote ušlo gospe Thorn. »Vam je res žal?«

Za trenutek se je gospa Thorn obotavljala z odgovorom, potlej pa ga je odkrito pogledala:

»Pa še kako. Toda tega me pa še vprašali niste, kaj sem glede vaše hčerke zvedela.«

»Prepričan sem, da mi boste najboljše svetovali.«

»Moj predlog vas bo morda presenetil. Kaj bi bilo, če bi vi otroka kar pri meni pustili?«

»Vi sami hočete prevzeti skrb za otroka? Vi si hočete to breme naložiti?« Začudenje se je odražalo na Joahimovem obrazu, pa tudi veselje.

»Otroke imam silno rada, gospod Pöll. Vi ste mi že toliko zaupali iz svojega življenja, da vam tudi jaz mirne duše zaupam. Naj vam bo kar tole v znamenje mojega zaupanja do vas, če vam povem, da tudi Gretica ni moj lastni otrok.«

»Gretica ni vaša lastna hčerka?«

»Moja hčerka je umrla,« je dejala gospa Thorn žalostno. »Poglejte!« In peljala je gosta k pisalni mizi in mu pokazala v lepem okviru na mizi sliko mlade deklice. »To je bila moja prava hčerka. Ko mi je umrla, sem se čutila tako nesrečno in osamljeno. Zato sem vzela Gretico k sebi. Pa to je dolga zgodba. Če vas zanima, vam jo lahko povem.«

»Pa še kako me zanima.«

Gospa Thorn je začela pripovedovati. Vse, kar je vedela, je razodela svojemu gostu in na koncu še dodala:

»Morda še ne veste, da je tudi vaša mati pri tej nesreči izgubila ljubko vnukinjo?«

Ne, tega res ni vedel, ni mogel vedeti. Z zanimanjem je zato poslušal gospo Thorn, ki je nadaljevala:

»Vaša mati mi je pri zadnjem razgovoru v Dernburgu to povedala. Njena vnukinja se je vozila iz Avstralije...«

(se nadaljuje)

Goriške novice

Abbé Pierre zaenkrat ne pride v Gorico

Preteklo soboto je prispel v Milan francoski kapucin, po svoji socialni dejavnosti svetovno znani p. Pierre iz Pariza. Njegov namen je bil imeti po raznih italijanskih mestih konference v korist revnih in zapuščenih. Že to sredo bi moral govoriti tudi v Gorici. Nato bi obiskal še Trento, La Spezio, Sieno in Bologno. Vse njegove načrte kakor tudi priprave organizatorjev pa je nepričakovano onemogočila pljučnica, ki je zadela abbéja Pierra. Vendar je abbé Pierre trdno odločen, da bo Gorico obiskal čim mu bo zdravstveno stanje to dopuščalo. Verjetno bo to enkrat v aprilu. Goriška mladina je odločena, da bo kljub odsotnosti p. Pierra izvedla ves program v korist potrebnih kot si ga je bila zastavila.

Ta četrtek, 1. marca je bila v zvezi z akcijo »Ljudje kakor mi« v kulturnem centru »Stella Matutina« odprta razstava o lakoti v svetu, ki jo je pripravilo gibanje »Pro Civitate Cristiana« iz Assisija. Razstava bo odprta do 7. marca.

Tretje predavanje o sodobni slovenski zgodovini v Gorici

Prejšnji četrtek je bilo na sporedu tretje predavanje iz cikla o sodobni slovenski zgodovini, ki ga prireja Slovensko katoliško akademsko društvo v Gorici. O političnem zadržanju goriških in tržaških Slovencev pod fašizmom je govoril prof. dr. Rado Bednarik. Predavatelj, ki je dobro znan kot zgodovinar in publicist, je v svojem izredno zanimivem in jasno podanem predavanju prikazal sistematično stanje in borbo slovenske skupnosti v Italiji od začetka fašistične diktature do njenega propada. Predvsem je opomnil na potrebno razlikovanje med italijanskim narodom na splošno in fašizmom (čeprav ni mogoče trditi, da je pojav fašizma vzrastel neodvisno oziroma brez sodelovanja dela italijanske javnosti, op. pisca). V svojih izvajanjih je prof. Bednarik podal pregled posameznih dob, v katerih so Slovenci zavzeli različne načine boja proti črni strahovladi. Tako smo imeli dobo legalnega odpora, ko smo s skupnim nastopom še dosegli izvoliti svoje poslance v rimski parlament ter se lahko poslževali drugih zakonitih sredstev (tisk, organizacije itd.). Pozneje je po celi Italiji zavladal teror, še posebej pa so to občutili primorski Slovenci, ki jih je fašistična stranka nameravala narodnostno brezkompromisno uničiti, kot je tudi sam predavatelj točno dokumentiral. Sledil je tihi odpor režimski politiki, nakar so se začele organizirati tajne organizacije za aktivno borbo proti terorju. Prof. Bednarik je vse te zgodovinske ugotovitve in navedbe zelo posrečeno dopolnil s spomini na dogodke in osebe tedanje dobe, ko se je skupno z ostalimi slovenskimi kulturnimi in političnimi delavci boril, da bi naš narod pogumno preživel to temno stran svoje zgodovine.

Predavanju je sledila kot vedno zanimiva debata, ki je še marsikaj pojasnila v zvezi s trpljenjem slovenskega življa v zamejstvu. Pokazala se je tudi potreba po sistematičnem zbiranju vsega zgodovinskega materiala te dobe, da bi imeli na razpolago čim večje število virov za celotno sliko tega časa.

Kot že pri prejšnjih predavanjih, je bilo tudi sedaj med udeleženci največ izobražencev in študentov, kar je nedvomno razveseljivo.

Spectator

Naša letošnja romanja

1. Skupno škofijsko romanje vseh vernikov v letu vere bo pod vodstvom g. nadškofa dne 25. aprila popoldne v Oglej, kjer je bilo žarišče vere za naše kraje. Pri skupni sv. maši bosta obe berili in nadškofov nagovor tudi v slovenskem jeziku in zapeli bomo po obhajilu »Mogočno se dvigni« (1. in 3. kitico) ter skupno »K tebi Jezus ljubeznivi«.

2. Naše običajno romanje na Barbano bo v nedeljo, 15. septembra popoldne.

Slovensko zemljo razlaščajo kar naprej

Komisija poslanske zbornice za industrijo je odobrila zakon o razširitvi tržaškega industrijskega pristanišča. Tako bodo zasegli v dolinski, miljski in tržaški občini 3 milijone 140.000 kv. m. površine.

Organist Hubert Bergant nastopil v Vidmu

Zadnji ponedeljek je v okviru dijaškega glasbenega društva »Agimus« nastopil v Vidmu prof. Hubert Bergant z orgelskim koncertom v dvorani tamkajšnjega Glasbenega liceja. Spored je obsegal izključno dela J. S. Bacha. Koncert je bil zelo dobro obiskan in je tako pri publiki kot pri kritiki zapustil kar najboljši vtis.

Peta knjiga Pregljevih Izbranih del

Mohorjeva družba v Celju je pred časom izdala peto knjigo dr. Ivana Preglja »Izbrana dela«. Urednik Izbranih del je dr. France Koblar, ki je napisal tudi opombe. V njih poudarja, da se ta »peta knjiga Pregljevih izbranih del razlikuje od dosedanjih predvsem v svoji vsebinski in oblikovni raznovrstnosti«. Pisatelj skuša biti čim bolj izviren in nov.

Peti del obsega sledeča dela: Zdrava zemlja — pesniški uvod z dvema pokrajinskima podobama Gorenjske, Simon iz Praš, Osmero pesmi in Na vakance, Balade v prozi, Legende in glose ter dramatične groteske.

V tem izrazitem literarnem delu se je Pregelj najbolj oddaljil od načina pripovedovanja v našem slovstvu v tisti dobi ter stopil na čisto svojsko novo pot. Najbolj je doumel globino človeka v zgodbi Simona iz Praš, ko ob pesniku Simonu Jenku odkriva narodno življenje, mišljenje in čustvovanje pred sto leti, ter v kratkih prizorih snuje trpko dramo pesnika, ki visi med življenjskim upom ter se v usodnih odločitvah rešuje svojega obupa.

Iz vseh Pregljevih del izžareva velika ljubezen do vsega, kar je naše. Zato tako prepričevalno opeva naše ljudi in našo zemljo, tako da je njegova beseda res pesem, najlepša pesem, ki je privrela iz srca, ki je ljubilo vse brate in sestre.

Zunanje platnice krasi slika sv. Krištofa na cerkvenem zidu v Drulovki. Pregelj je videl v njem Jenkov obraz, ki ga tako živo predstavi: »Lepo bradato lice z žalobno zastrtim pogledom pod mirnim, kakor v znoju umitim čelom.«

Doslej izdane Pregljeve zbirke obsegajo sledeča dela: I. knjiga: Tolminci, Štefan Golja in njegovi, Matkova Tina. — II. knjiga: Ženske povesti: Ograjnica, Dom gospe matere Serafine, Otroci sonca, Stara Tolminka in njeni vnuki. — III. knjiga: Plebanus Joannes, Bogovec Jernej, Azazel, Novele: Sin pogubljenega, Rutharius christianus, Glejte človek!, Tolminski Tit Manlij Torkvat, Gospoda Matije zadnji gost. — IV. knjiga: Ljudske povesti: Odisej iz Komende, Zgodbe zdravnika Muznika.

Mohorjeva družba v Celju pripravlja še dve knjigi: VI. knjiga bo obsegala: Magister Anton, Salve virgo Catharina, Peter Markovič, Usahli vrelci. — VII. knjiga: Zadnje novele, Spominske črtice, Izbor slovstvenih študij ter Zaključna študija o pisatelju. Prav je, da se je Mohorjeva družba v Celju odločila za to novo izdajo, saj so Pregljevi Izbrani spisi, ki jih je v desetih zvezkih izdala v letih 1928 do 1935 Jugoslovanska knjigarna, danes že praktično nedosegljivi.

Z izdajo Pregljevih del je Celjska Mohorjeva družba izvršila veliko delo, za katero ji mora biti hvaležen ves slovenski narod. Zbrala je dela enega naših največjih pisateljev in nam ga predstavila v celoti, tako da ga sedaj z največjo lahkoto razumemo in presojamo, predvsem pa cenimo.

Mnogo njegovih povesti je izšlo v reviji Dom in svet, v predvojni Mladiki, pri Goriški Mohorjevi družbi, Sigmi, Goriški Matici in drugod.

Z. P.

Na kvatrno nedeljo nabirka za naše zavode

RADIO TRST A

Spored od 3. do 9. marca 1968

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Šport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Oddaja za najmlajše: »Črni gusar«. Dramatizirana mladinska zgodba. Prvi del. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas .12.30 in 13.30 Glasba po željah. 14.30 Nedeljski vestnik. 14.45 Popevke za nedeljski popoldan. 15.30 »Poročni list«. Komedija v dveh dejanjih in štirih slikah. 17.20 Igra orkester D. Tiomkina. 17.30 Prijatelji zborovskega petja. 19.15 Sedem dni v svetu. 20.30 Iz slovenske folklore: Rado Bednarik: »Pratika za prvo polovico marca«. 22.10 Alexandru Hrisanide: »C'etait, issu stellaire«, kantata za moški zbor, orgle, tolkala in glasbila.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole (za srednje šole). Ponovitev ob 17.40. 12.10 Pomenek s poslušavkami. 13.30 Priljubljene melodije. 17.20 Ne vse, toda o vsem. 18.30 Iz Schumannovega in Bartókovega opusa. 19.30 Postni govori: (2) Msgr. R. Klinec. »Leto vere«. 20.50 Pripovedniki naše dežele: M. Cecovini: »Pričakovanje«. 22.30 Samospevi Frana Gerbiča, Josipa Michla in Josipa Pavčiča.

Torek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.00 Iz slovenske folklore: Rado Bednarik: »Pratika za prvo polovico marca«. 17.20 Slovenščina za Slovence. 17.40 Radijska univerza: B. Nice: Veliki pomorščaki: (8) »Raziskovanja na Tihem oceanu«. 17.50 Akademski ansambel »Francè Marolt« iz Ljubljane 19.10 Plošče za vas, quiz oddaja. 20.35 F. Martin: »Nevihta«, zabavna glasbena predstava v treh dejanjih.

Sreda: 12.10 Liki iz naše preteklosti: »Ivan Laharnar«. 17.20 Odvetnik za vsakogar, pravna posvetovalnica. 17.40 Radio za šole (za prvo stopnjo osnovnih šol). 18.00 Zborovske skladbe R. Simonitija. 18.30 Nove plošče resne glasbe. 19.10 Zdravniška posvetovalnica. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek. 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.00 Ruska revolucija po petdesetih letih: (1) »Boj proti carizmu pred letom 1917«. 17.20 Pregled zgodovine italijanskega slovstva: Marija Kacin: »Giuseppe Parini«. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. 20.35 »Temna točka«. Dramatizirana zgodba.

Petek: 12.10 Gospodinja nakupuje. 17.20 Ne vse, toda o vsem. 17.40 Radio za šole (za drugo stopnjo osnovnih šol). 18.30 L. v. Beethoven: Sonata v es-duru, op. 31, št. 3 19.00 Novele 20. stoletja: Stanko Majcen: »V točilnici«. 19.30 Postni govori: (3) Jože Markuža: »Rast ekumeničnega gibanja v letu vere«. 20.35 Gospodarstvo in delo. 20.50 Odlomki iz Puccinijevih, Rossinijevih, Mozartovih, Borodinovih, Verdijevih, Bizetovih, Dvorakovih in Leoncavallovih oper.

Sobota: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.00 Iz starih časov. 15.00 Glasbena oddaja za mladino. 16.00 Oddaja za avtomobiliste. 16.15 Pregled slovenske dramatike. Osemnajsta oddaja. Nova naturalistična drama. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 17.40 Obletnica meseca: »Maksim Gorki: ob stoletnici njegovega rojstva«. 19.10 Družinski obzornik. 19.30 Sestanek s »Fansi«. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Žrtev spovedne molčečnosti«. Drugi del: »Strašen zločin«. 21.40 Vabilo na ples. 22.40 Za prijeten konec tedna.

ZA KMETOVALCE

Družinske doklade

Za otroke kmečkih družin so po zakonu št. 585 iz leta 1967 predvidene družinske doklade in sicer letno 22.000 lir. To ugodnost imajo otroci do 14. leta starosti. Če obiskujejo srednje šole ali univerzo pa lahko prejemajo doklade največ do 21. oziroma 26. leta starosti pod pogojem, da ne opravljajo plačanega dela.

Prošnje sprejema urad za združene kmetijske prispevke. Prošnji je treba priložiti družinski list in druge priloge, ki jih zahtevajo posamezni primeri. Kdor ima pravico do družinskih doklad, naj pohiti s prošnjo.

Kadar otrok doseže starost ali določene pogoje, ko mu ne pripadajo več družinske doklade, je nastale spremembe treba takoj javiti zgoraj omenjenemu uradu.

Natečaj za slovensko povest

Odbor Goriške Mohorjeve družbe razpisuje natečaj za izvirno slovensko povest. Dogajanje naj se po možnosti razpleta sredi Primorskih Slovencev. Povest naj obsega od 100 do 120 strani.

Natečaja se lahko udeležijo vsi slovenski ljudje, pa naj živijo kjer koli.

Podelila se bo trojna nagrada: za najboljše delo 50.000 lir; za naslednji dve pa nagrada 30.000, odnosno 20.000 lir.

Rok za izročitev povesti: do 31. maja 1968 (Mohorjeva pisarna, Riva Piazzutta 18, Gorizia).

Gorica, 14. februarja 1968.

Msgr. France Močnik, predsednik

V nedeljo, 3. marca v prosvetni dvorani, Corso Verdi 13 v Gorici ob 16. uri

PREDSTAVA

Studia Slovenskega gledališča v Trstu

RUSI MOST

Izbor iz literature tržaških ustvarjalcev: A. Rebula, B. Pahor, B. Košuta, J. Tavčar, F. Benedetič, M. Kravos, Irena Žerjal-Pučnik, S. Verč, B. Pertot, I. Tuta, F. Fišer, M. Mijot.

DRAMATIKA, POEZIJA, PROZA

Nastopajo gojenci Studia: Bogatec Livio, Colja Stojan, Gašperlin Drago, Jankovič Nora, Kravos Alenka, Kravos Milica, Morelj Pavel, Oficija Marija, Sancin Samo, Verč Sergij. - Režija J. Babič. - Glasba A. Vodopivec. - Likovni sodelavec Demetrij Cej.

DAROVI:

Za Slomškov dom v Bazovici: Mira Gornik 2.000; Gizela Orel 3.000; Ivanka Knez iz Trsta v počastitev g. J. Vidmarja 5.000; Mahnič Antonija 2.100; Marc Jože 1.000; Mila Fonda namesto cvetja na grob pok. Frančiške Racman 1.000; Leban 1.000; N. N., Gropada, 10.000; N. N., Sv. Ivan, 5.000; v počastitev Zorota Krašovec 1.000; Jožefa Bernetič 1.000; Babuder-Grion 1.000; Mahnič Antonija namesto cvetja na grob pok. Gizele Žagar-Orel 2.000; Marija Ražem namesto cvetja na grob pokojne Gizele Žagar-Orel 5.000; Smotlak Marija 3.000; Justa Grgič iz Gropade 1.000; družina Debenjak namesto cvetja na grob pokojne Marije Križmančič-Petračeve lir 3.000; Marija Marc namesto cvetja na grog. pak. Marije Križmančič-Petračeve 3.000; Marija Ražem namesto cvetja na grob pok. Marije Križmančič - Petračeve 2.000; družina Živic, Sv. Ivan, namesto cvetja na grob pokojne Marije Križmančič-Petračeve 2.000; družina Obersnel v počastitev očeta 5.000; Stopar Marija 1.000; Čač Vida 1.000; Marino Milkovič v počastitev Hadrijana Kalc 1.000; Vilma Zoch-Grgič 2.000; Zora Presel 7.000 lir.

Za škedenjski dom v mesecu februarju: Pevski zbor 116.346; skupni prispevki 51.850; N. N. iz Opčin ob obletnici svojega soproga 10.000; skupina pevk 6.000; skupina pevk namesto cvetja pok. Zrinku Sancinu 5.000; ob smrti Ljudmile Pižon 5.000; družina Legiša 5.000; družina Bavčer ob obletnici pokojne mame. Namesto cvetja na grob pokojnemu Štefanu Barnafi ga. Lavrenčič 3.000; Ida Jakomin 2.000; Ljudmila Sancin 1.000; A. F. 4.000; g. Mici Furlanič 1.000; v spomin pok. Mile Godina 1.000; Neva Segulin 2.000; Emili Valerija 1.000; Brajkovič 2.000; Scoria 2.000; Mauri 2.000; Tavčar 2.000. Po 1.000 so darovali Bavčer, Šuman, Mici Kosič, Mici Furlanič, Gulič, Licandro, Godina, ter razni neimenovani. Deklice 14.500 lir.

Za Marijanišče: V spomin pok. g. J. Vidmarja Angela Mužina 5.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Marija Kovač 500 lir v počastitev pokojne Milene Kuret; v spomin pokojnih Marije in Karla Germani daruje Ivanka Rutar namesto cvetic ob priliki poroke nečakinje Slavice, 2.000 lir.

Za Slomškov dom: Grgič Just iz Padrič 5.000; Kalc Štefanija iz Padrič v počastitev pok. Gizele Žagar, ob krstu družina Leban 4.000 lir.

Za dober tisk: V počastitev pok. Josipa Milkovič, Justa Grgič 2.000 lir.

Za Alojzijevišče: Družina Sirk namesto cvetja na grob Katarine Sirk 5.000; Marija Brisco v spomin Viktorije Podgornik 1.000; M. B. 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Nemec Draga v spomin obletnice smrti svoje mame 5.000 lir.

Za števerjansko cerkev: Namesto cvetja na grob g. župnika Sedeja in Cirila Hlede, daruje Klementina Ušaj z družino 7.000 lir. Namesto cvetja na grob Cirila Hlede darujeta nečakinji Majda in Afra 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, pokojnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

ROMANJE V FATIMO ZA 13. MAJA. Pr pravlja se romanje v Fatimo (morda sk zi Lourdes) za sklepne slovesnosti fatim skega jubileja, ki bodo letos 12. in 1 maja, in sicer za največ štirideset sl venskih oseb. Potovanje z letalom, biv nje v Fatimi dva cela dneva s tremi pr nočitvami v večposteljnih sobah, ogle okolice, Lizbone, Madrida in Barcelone. Fatimi sta že rezervirana prenočišče i kapelica prikazanj za izključno slovensk pobožnost; potrebno je le potrditi ta d govor takoj, ker so vsa gostišča že z sedena in še vedno oblegana z nenehni novimi naročili iz inozemstva za tis dni. Podrobnosti in stroški bodo v kra kem objavljeni, vendar želijo imeti pobuč niki tega romanja vsaj predhodne in n obvezne prijave takoj, zato da zvedo tuč morebitne želje interesentov, kako naj b dolgo potovanje po prostoru in času: a tudi v Lurd ali ne; ali od 10. maja zjo traj do 17. maja zvečer s četrtim prenč čevanjem v Lizboni, s celodnevnim ogle dom Madrida in z dvema nočninama Barceloni, ali morda vključitev še kakeg zanimivega kraja — ali pa bolj skrajšano ali vso pot z letalom in z avtobusom med Lizbono in Fatimo — ali pa mor del poti z vlakom oziroma z avtopullm nom (npr. med Lizbono in Madridom med Nizzo in Tržičem (Monfalcone).

Take začasne prijave sprejema iz pr jaznosti uprava Katoliškega glasa in d hovnik Stanko Žerjal v Gabrjah (Gabri di Savogna - GO). Tehnična organizacij pa bo izročena potovalni agenciji I.O.T. v Gorici).

Na kvatrno nedeljo, 10. marca se b pobirala miloščina pri svetih mašah z naše zavode. Dušni pastirji so naprošeni da nabirko oznanijo in zbrano čimpre pošljejo v Alojzijevišče.

Radijske poslušalce opozarjamo na zgod bo v sedmih nadaljevanjih »Žrtev spoved ne molčečnosti« pisatelja J. Spillmana, ki je na sporedu na radiu Trst A od 2. mar ca do 13. aprila vsako soboto ob 20.50 živa, napeta in resnična zgodba jih b gotovo pritegnila.

Odda se štirisobno stanovanje. Za pojasnila kličite telefonsko šte vilko 86655.

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Kulturni dom

V četrtek, 29. februarja ob 16. uri
V petek, 1. marca ob 17. uri

Marija Holkova

PEPELKA

(pravljična igra v štirih dejanjih)

Prodaja vstopnic vsak dan od 12. do 14. ure ter eno uro pred pričetkom predstav pri blagajni Kulturnega doma. Rezervacije na tel. 734265.

ZAHVALA

Zapustil nas je dragi oče

MIHAEL GRGIČ

v starosti 82 let

Vsem, ki so se udeležili pogreba, molili sodelovali na razne načine pri pogrebu storili kako dobro delo v počastitev po kojnika, se toplo zahvaljujejo

žena Karlina
in sin Edi z družino in sorodniki

Bazovica št. 7, ob osmini pogreba 24. februarja 1968

ZAHVALA

Ob nagli izgubi drage matere

MARIJE ŽAGAR

se dragim sorodnikom, vaščanom, prijate ljem, ki so z nami sočustvovali in se ude ležili pogreba, iskreno zahvaljujeta

sinova Franc in Jože z družinama

Bazovica, ob osmini pogreba 29. februarja 1968

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 70, osmrtnice L. 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: *msgr. dr. Fr. Močnik*
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo